

استاد گروه برنامه ریزی و طراحی شهری و منطقه ای دانشگاه شهید بهشتی
دکتری برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه بریتیش کلمبیا کانادا (UBC)
کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه کالیفرنیا آمریکا (UCLA)
ضو هیأت علمی گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۴ تا اکنون
عضو هیأت علمی گروه بهسازی، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۹۰ تا اکنون

سخنران: بهمن احمدی

بهمن احمدی دانش آموخته دکتری شهرسازی از پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران می باشد. او در سال ۱۳۹۸ از رساله خود با عنوان "تبیین مفهوم امنیت سکونت در ارتقای سکونتگاه های غیررسمی" دفاع کرده است. از موضوعات مورد علاقه وی در حوزه پژوهش های آکادمیک می توان به مطالعات مناطق پیراشهری، اسکان غیررسمی و نظریه های برنامه ریزی شهری اشاره کرد. همچنین، در حوزه حرفه نیز سابقه مشارکت با مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در تدوین طرح های پژوهشی مرتبط با استقرار نظام پایش تغییرات کالبدی در کشور و آموزش قوایین و مقررات شهرسازی را داشته و در تهیه و تنظیم برنامه های توسعه شهری و منطقه ای با مهندسان مشاور شهرسازی همکاری داشته است.

Email: Bmn.ahmadi@gmail.com

چکیده سخنرانی: «امنیت سکونت در اسکان غیررسمی»

شکل گیری و گسترش سکونتگاه های غیررسمی، بیشتر بدون توجه به برنامه های توسعه شهری و بیرون از چارچوب ها و فرایندهای رسمی و قانونی صورت می گیرد. این روند همواره با تهدید تخلیه اجباری و اخراج ساکنان از سکونتگاه همراه بوده است. در دو دهه گذشته، پرداختن به این موضوع در قالب مفهوم امنیت سکونت، مورد توجه سازمان ها و نهادهای مرتبط با اسکان غیررسمی قرار گرفته است. چنانچه، سازمان اسکان بشر، امنیت سکونت را "قابلیت زندگی در یک مکان بدون ترس از دادن آن مکان" بیان نموده و از ناامنی سکونت به عنوان چرخه فلاکت و پایه ای برای دیگر محرومیت های ساکنان این بخش ها یاد کرده است. دستاورد پژوهش های دیگر نیز بر این نکته تأکید دارند که پاس داشتن حق سکونت و تأمین امنیت سکونت یک بنیان اساسی و بایسته برای بهبود چگونگی زندگی تهیدستان ساکن در سکونتگاه های غیررسمی به شمار می رود. با توجه به اهمیت موضوع، می توان این پرسش را پیش کشید که گونه نگاه به امنیت سکونت در چگونگی برخورد با سکونتگاه های غیررسمی چگونه بوده است. بازبینی تجارب شیوه روبرو شدن با سکونتگاه های غیررسمی نشان می دهد که پنداره امنیت سکونت به طور عمده و تنها در چارچوب های قانونی و حقوقی همچون سند و نوع مالکیت مورد توجه قرار گرفته است. این نگاه تک بعدی به مسئله امنیت سکونت در بسیاری از کشورها دستاوردهای شایسته ای نداشته است؛ چنانچه، ارائه و صدور سند مالکیت (شخصی) و قانونی کردن سکونتگاه های غیررسمی، به افزایش قیمت زمین و در استطاعت نبودن آن برای تهیدستان شهری شده است. افزون بر این، پیاده سازی برنامه های سند محور در این تواحی، اجاره نشینان که از تنگدست ترین و آسیب پذیرترین گروه های این سکونتگاه ها هستند، تشده و راهنمایی ساکنان به سکونتگاه های غیررسمی نزدیک یا شکل گیری سکونتگاه های نوپا را در پی داشته است. به راستی، نگاه تک بعدی به مفهوم امنیت سکونت از دریچه قانونی و ابزارهای مالکیتی، به پدیده اعیان سازی انجامیده و موجب شده که برنامه های ارتقا بخشی بیشتر در راستای بهبود وضعیت (کالبد) سکونتگاه ها باشند و نه ساکنان آن. باید توجه داشت که پیش نیاز بهبود وضعیت سکونتگاه به همراه بهبود شرایط زیست ساکنان آن، جامع نگری به مفهوم امنیت سکونت است؛ مفهومی که در کنار ابعاد قانونی، می تواند ابعاد عرفی، اجتماعی و ادراکی را نیز در برگیرد و می تواند در چارچوبی یکپارچه و چند بعدی مورد توجه قرار گیرد. بر این اساس، شایسته است تا با دیدگاهی فراگیر و در راستای گذار از حقوق مالکیت به حقوق زیست، به مفهوم امنیت سکونت در اسکان غیررسمی نگریسته شود.

زمان برگزاری:

چهارشنبه ۰۸ بهمن ماه ۱۳۹۹

ساعت ۱۹ الی ۲۱

لینک شرکت در وبینار

meet.uok.ac.ir/ch/art.hall3

دانشگاه کردستان

دانشکده هنر و معماری

سندج، بلوار پاسداران

کد پستی: ۶۶۱۷۷-۱۵۱۷۵

تلفن: ۰۸۷-۳۳۶۶۶۷۷۱

نمابر: ۰۸۷-۳۳۶۶۲۹۶۳

www.uok.ac.ir/ceuru

Ceuru@uok.ac.ir

استاد گروه برنامه ریزی و طراحی شهری و منطقه ای دانشگاه شهید بهشتی
دکتری برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه بریتیش کلمبیا کانادا (UBC)
کارشناسی ارشد طراحی شهری ، دانشگاه کالیفرنیا آمریکا (UCLA)
ضو هیأت علمی گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۴ تا اکنون
عضو هیأت علمی گروه شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۹۰ تا اکنون

سخنران : سارا احمدی

سارا احمدی دانش آموخته دکتری شهرسازی از دانشگاه هنر تهران می باشد. او در سال ۱۳۹۹ از رساله خود با عنوان "بازشناسی تجلی فضایی مفهوم سکونت در سکونتگاه های غیررسمی واقع در منطقه کلاتشهری تهران مبتنی بر نظریه فرهنگی" دفاع کرده است. از موضوعات مورد علاقه وی در حوزه پژوهش های آکادمیک می توان به زندگی اجتماعی در فرهنگ ها، اقلیم ها و فضاهای شهری متنوع و مطالعات اسکان غیررسمی اشاره کرد. همچنین، در حوزه حرفه تیز سابقه مشارکت با مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران و دانشگاه تهران در تدوین طرح های پژوهشی مرتبط با زندگی در فضاهای شهری بافت مرکزی تهران و ضوابط طراحی شهری اقلیمی مبتنی بر الگوهای رفتاری و در زمینه تدریس تیز، سابقه بیش از هفت سال در دانشگاه هنر تهران و موسسات آموزشی و سایر دانشگاه های تهران در دروس مختلف را داشته است.

Email: sara.ahmadi84@gmail.com

چکیده سخنرانی: « مفهوم سکونت در سکونتگاه های غیر رسمی »

سکونت داشتن به معنی متعلق بودن به یک مکان حقیقی، ولی یکی از دشواری هایی که شهرهای امروزی با آن روبرو هستند، انبوه تو رسیدگانی است وارد می شوند، بدون اینکه همه توان فراهم کردن مسکن شایسته و باکیفیت را داشته باشند. از این رو، ایشان به تصرف زمین و ساخت و ساز می پردازند و کوشش می کنند که با دگر کردن فضا و درخواست نیازهای زندگی، به رسمی کردن آن اقدام نمایند تا در میان دستیابی به دستاوردهای کوشش هایشان به امنیت تصرف، که از برجسته ترین مؤلفه های ذهنی- ادراکی سکونت است و می تواند مفاهیم ژرفی از آرامش را با خود همراه سازد، دست یابند. بر این بنیان، شناسایی چگونگی انجام شدن امر سکونت و مفهوم آن به دلیل گسترش روزافزون سکونتگاه های غیررسمی ناچار به نظر می رسد تا بتوان پایه های علمی روشنی در راستای برنامه ریزی سازگار با واقعیت زندگی در سکونتگاه های غیررسمی را ایجاد نمود. ماهیت سکونت که افزودن بر سویی های عینی، بیشتر دارای سویه هایی ذهنی است، پدیده های پیچیده می نماید. بنابراین بررسی این پدیده از راه آشکار ساختن تجربه و معنای آن در ساکنان گوناگون می تواند راهگشا باشد. به وارونه دیدگاه چیره، سکونت همواره از معنای ایستایی برخوردار نیست و پنداره آن، بر پایه زمینه، بستر و ویژگی ها آن ها می تواند دگرگون شده و با اولویت های دیگری شناسانده شود. شناسایی فرآیند روی دادن آن و آشکار ساختن کنش ها و واکنش هایی که در این فرآیند روی می دهند و پیامدهای آن ها نیاز به نظریه ای میان دامنه دارد. با تأکید بر پارادایم تفسیرگرایی و هستی شناسی بر پایه واقعیت های ذهنی و چندگانه و برگزیدن رویکرد کیفی و در نهایت تأکید بر نظریه زمینه ای، می توان به فرآیندها، زمینه ها، کنش ها و واکنش های سکونت و سرانجام نظریه روشننگر پنداره سکونت در اسکان های غیررسمی پی برد. یافته ها بیانگر آن است که برجسته ترین مفهوم در گستره تجربه ساکنان از سکونت در سکونتگاه های غیررسمی، محرومیت سستیزی، بهبود سرمایه ها و چند و چون زندگی است که در متن همه مصاحبه ها قابل پیگیری بوده است. محرومیت سستیزی در مراحل گوناگون زندگی در سکونتگاه غیررسمی به ریخت های مختلف خود را نشان می دهد، گاه از راه ایستادگی و همبستگی همگانی باهدف ماندگاری از رهگذر زندگی در چارچوب خانواده ای بزرگ و احساس دل بستگی جمعی، گاه به شکل رقابت و ستیز درون گروهی و فردی باهدف پیشروی کردن سرمایه ها و تصرف فضا و گاه از راه جایگزینی، جانشینی و جذب به دیگر مناطق در عین حفظ پایگاه با هدف ارتقاء. نظریه ارائه شده بیانگر کنش و برهم کنش افراد در پاسخ و رویارویی با این چالش و پیامدهای برآمده از این واکنش ها بوده است. آنچه بیش از همه، می تواند پرسش برانگیز باشد، چگونگی نمود و آشکار شدن این نظریه و شناخت سویه های گوناگون آن است.

قطب علمی
بازآفرینی
و بهسازی شهری

دانشگاه کردستان
University of Kurdistan
کامران سنندج

دانشگاه هنر تهران

دانشگاه شهید بهشتی

دانشگاه تربیت مدرس

زمان برگزاری:

چهارشنبه ۰۸ بهمن ماه ۱۳۹۹

ساعت ۱۹ الی ۲۱

لینک شرکت در وبینار

meet.uok.ac.ir/ch/art.hall3

دانشگاه کردستان

دانشکده هنر و معماری

سنندج، بلوار پاسداران

کد پستی: ۶۶۱۷۷-۱۵۱۷۵

تلفن: ۰۸۷-۳۳۶۶۶۷۷۱

نمابر: ۰۸۷-۳۳۶۶۲۹۶۳

www.uok.ac.ir/ceuru

Ceuru@uok.ac.ir